

РЕШЕНИЕ

№ 5267

гр. София, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11704** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на И. П. Я., ЕГН [ЕГН] и съдебен адрес в [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ 323/29.10.2021 г. на Директора на ТД на НАП С.. С оспореното решение е потвърдено Разпореждане с изх. № С 210022-37-0006731/12.10.21 г., издадено от публичен изпълнител Н. С. при ТД на НАП - С., с което на длъжника по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. е отказано отписването на задълженията, поради изтекла давност.

Жалбоподателката оспорва законосъобразността на решението и на разпореждането, като счита, че посочените задължения по изпълнителното дело са с изтекла давност, тъй като не ѝ е връчено съобщение за доброволно изпълнение в разумен срок и това прави обезпечителните мерки незаконосъобразни и като такива не са в състояние да спрат давността по реда на чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК. Съобщението за доброволно изпълнение е с изх. № С160033-058-0244066/22.12.2016 г., а е връчено на 29.09.2021 г. Освен това съдържало неверни данни и обстоятелства, тъй като са в него следва да са описани начислените лихви до 2021 г., а не до 2016 г. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е с изх. № С 170022-022-0074333/ 24.11.2017 г., а е връчено на 29.09.2021 г. Счита, че всички действия на публичния изпълнител са незаконосъобразни, тъй като несвоевременното уведомяване на длъжника е довело до невъзможност същия да се защити чрез обжалване действията на ДСИ и постановлението за налагане на обезпечителни мерки. В заключение иска отмяна на решението, потвърждаващо разпореждането. Претендира разноси по списък.

Ответникът иска жалбата да бъде оставена без уважение и процесното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а разпореждането, с което е постановен отказ за погасяване по давност да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение по списък и прави възражение за прекомерност.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Срещу И. П. Я. с ЕГН [ЕГН] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № С 160022-048-0133066/22.12.2016 г., връчено на задълженото лице по електронен път на 29.09.2021 г., видно от приложеното по делото удостоверение за извършено връчване по електронен път.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С 170022-022-0074333/24.11.2017 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С. като е приел, че ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. в общ размер на 19 774, 59 лв., от които 16 874, 91 лв. главница и лихва в размер на 2899, 68 лв., изчислена към 24.11.2017 г., на основание чл. 200, чл. 203, ал. 8 и чл. 202, ал. 1 от ДОПК, във вр. с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК е наложил обезпечителни мерки – заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление с титуляр И. П. Я., находящи се в [фирма] и заповед на притежавани от лицето дружествени дялове с издател [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Изпратени са заповедни съобщения до търговската банка и до Агенция по вписванията. Заповедта върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в [фирма] не е ефективно наложен, предвид че И. П. Я. не е била клиент на търговската банка към момента на изпращане на заповедното съобщение. З. върху дружествени дялове, притежавани от задълженото лице, са ефективно наложени, видно от справка за актуално състояние на [фирма], [фирма] и [фирма] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенция по вписванията. От същите се извежда и дата на вписване на заповедите, която и за трите дружества е 27.11.2017 г.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е връчено на задълженото лице на 29.09.2021 г., видно от приложеното по делото удостоверение за извършено връчване по електронен път.

На 17.09.2021 г. в ТД на НАП С. е постъпило Възражение с вх. № 10-94-09-212/17.09.2021 г., с което е поискано отписването по давност на публични задължения на И. П. Я., дължими за периоди 2011 г., 2012 г., 2014 г. и 2015 г., подробно описани по вид и размер във възражението. С Разпореждане с изх. № 210022-137-0006731/12.10.2021 г. на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП С. е отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност събирането на публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., общо в размер на 15 865, 96 лв., от които главница – 9762, 05 лв. и лихви – 6 103, 91 лв., изчислени към 12.10.2021 г., представляващи данък върху доходите на физическите лица по подадени от лицето годишни данъчни декларации по ЗДДФЛ,

дължим за финансовите 2011 г. и 2012 г. и задължения за задължителни осигурителни вноски за фонд ДОО, здравни осигуровки и фонд ДЗПО по подадени от лицето Декларации образец № 6, дължими за периоди 2014 г. и 2015 г. Отказът е постановен предвид наличието на основания за спиране на давността по чл. 171, ал. 1 от ДОПК по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК – с налагането на обезпечителни мерки с ПНОМ с изх. № С 210022-137-0006731/12.10.2021 г.

На 18.10.2021 г. в ТД на НАП е постъпила Жалба № 94-И-409/18.10.2021 г., с която е поискана отмяната на Разпореждане с изх. № С210022-137-0006731/12.10.2021 г. и определянето на посочените във възражението и жалбата публични на И. П. Я. като погасени по давност. С Решение № ПИ-323/29.10.2021 г. на директора на ТД на НАП С. на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, директорът на ТД на НАП е оставил жалбата на И. П. Я. без уважение, като неоснователна. Мотивите за това са, че с налагането на обезпечителната мярка давността е спряна, а връчването на СДИ и ПНОМ нямат отношение към действителността на наложеното обезпечение и не представляват част от фактическия състав за съответното действие. Достатъчно е мерките да са реално наложени. Съгласно ТР № 7/15.04.2021 г. по т.д. № 8/2019г. ОСС на ВАС предварителното знание на длъжника се изисква само за действия, с които давността се прекъсва. Такова изискване обаче липсва по отношение на действията, с които давността се спира.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта: Жалбата е подадена в срок, от лице което има правен интерес от оспорването, против акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, съгласно правомощията му, определени в чл. 266 - чл. 267 от ДОПК, в необходимата писмена форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения.

Задължението, предмет на изпълнителното дело, чийто падеж е с най-ранна дата, се отнася за финансовата година 2011 г., декларирано е през 2012 г. и давността за него е започнала да тече на 01.01.2013 г., а запорът е вписан на 27.11.2017 г. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните задължения се погасяват с 5-годишен давностен срок, а според чл. 203, ал. 8 от ДОПК запорът поражда действие от неговото вписване. Следователно към момента на налагането на обезпечението давностният срок за най-старото задължение не е бил изтекъл и от 27.11.2017 г. давността за публичните задължения, обективирани в ПНОМ с изх. № С 210022-137-0006731/12.10.2021 г. е спряла да тече. В обжалваното решение, стр.5-6 ответникът подробно е описал началният момент на давността за всяко от задълженията и кога би изтекла, при условие, че не са налице някои от законовите предпоставки по чл.172 от ДОПК за спиране и прекъсване на давността. Констатацията, че поради спиране на давността с налагане на обезпечителни мерки, тя не е изтекла за нито едно от задълженията е мотивирана.

Оплакванията на жалбоподателя, че ненавременното връчване на СДИ и ПНОМ води незаконосъобразност на действията на публичния изпълнител и на наложеното обезпечение са неоснователни. Соченото от него ТР № 7/15.04.2021 г. по т. д. № 8/2019г. ОСС на ВАС се отнася до прекъсване на давността, което е различно от спирането на давността. Още повече, че съгласно цитираното тълкувателно решение нито съставянето на съобщението за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от

ДОПК, нито връчването му са от категорията действия, които прекъсват давността. Същото е положението и по отношение на постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Налагането на обезпечителни мерки е обстоятелство по чл.172, ал.1, т.5 от ДОПК, което спира давността и не е предмет на обсъждане в посоченото тълкувателно решение. Доколкото няма данни обезпечителните мерки да са вдигнати към датата на подаване на заявлението, по което са постановени обжалваните актове, то давността е продължила да бъде спряна от 27.11.2017г. до 20.10.2021г. (справка от Търговския регистър относно вписаните запори върху дружествени дялове).

Оплакването на жалбоподателя, че длъжникът е бил лишен от възможност да заплати навреме публичните си задължения, като в резултат на тази неправомерност се е трупала лихва върху главницата също е неоснователно. Публичните задължения възникват по силата на закона и са със законово определен размер. Жалбоподателката е изпълнила задължението си за подаване на годишни данъчни декларации за периода 2011-2012 г. и декларации образец № 6 за периоди 2014 и 2015 г., съобразно изискванията на действащата към онзи момент Наредба № Н-8/29.01.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица, като тя е декларирала задълженията си за данъци и осигурителни вноски за процесните периоди, но не ги е заплатила. Не са наведени доводи и не са представени доказателства ТД на НАП - С., в качеството си на кредитор, да е отказало приемането на плащане. Следователно и жалбоподателката не е била лишавана от възможността да заплати своите задължения по оповестените от НАП сметки, знаейки размерът им по подадените декларации.

На последно място, неоснователно се явява и възражението за наличие на неверни данни в СДИ с изх. № С 160022-048-0133066/22.12.2016 г., тъй като в него била описана законната лихва до 22.12.2016 г., а не до момента на връчване на самото съобщение. От една страна адължителните реквизити на СДИ са описани в чл. 221 ДОПК и те не съдържат изискване към кой момент да бъде изчислена лихвата, а от друга страна тъй като моментът на съставяне на съответния акт и моментът на връчване му са различни и между тях обикновено е изминал период от време. Освен това неверните данни представляват такива факти, които не отговарят на обективната действителност. В настоящия случай такива липсват. В СДИ е посочено, че задължението е с начислени лихви към 22.12.2016 г. Следователно, посочването на размера на тази лихва не представлява включване на неверни данни в административен акт.

Всичко изложено по-горе води до извод, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С., с което е потвърдено Разпореждане с изх. № С 210022-37-0006731/12.10.21 г., е законосъобразно, а жалбата срещу решението следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото, направеното искане и процесуалното представителство на ответника от юрисконсулт, на основание § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ТД на НАП-С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание 267-268 ДОПК, Административен съд София - град:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. Я. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ПИ - 323/29.10.2021г. на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане с изх. № С 210022-37-0006731/12.10.21 г.

ОСЪЖДА И. П. Я. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 268, ал. 2 от ДОПК

СЪДИЯ: